

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Devoti Admodum Et Consolatione Pleni Confessionales Psalmi Septem

Isidorus <A Cruce>

Dillingæ, 1675

Psalmus IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53188](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53188)

PSALMUS IV.

Noctes meæ in mœrore tran-
fierunt, & terroribus me agi-
tant innumeris.

Conscientia concutit infomnē,
& velut gladiō ancipitū ab ea vul-
neratus torqueor.

Somnus meus variis illusioni-
bus turbatur, non mihi quietem
afferens, sed dolorem & laborem
in cogitationibus meis.

Pernocto, & cū defessus conor
dare palpebris meis dormitatio-
nem, & illico somnus recedit ab
oculis meis, & in doloribus dor-
mio perenniter.

A diurnis curis inquietā lassi-
tudine excitatus stupeo, & effer-

C 5

vent

a *Psalm. 30.*

vent omnia interiora mea absq; re-
quie. Abominabilis factus est ani-
mæ meæ cibus, antea desiderabilis.

Potus meus cum fletu miscetur,
a & confusio ante oculos meos
est, ruborque in genis meis.

Cùm recordor quàm graviter
te offenderim D E U S meus.
Et quàm variis modis, viribûs
meis, & donis tuis abusus sim.

Dies meos in vanitatibus prode-
gi, hinc noctes patior amarissimas.

Consumpserunt me curæ mor-
tales, & insensatis cogitationibûs
huc & illuc distractus irreparabi-
lem feci temporis jacturam.

Somnia mihi multoties finge-
bã, evanuique delusus in vanitatibus
& deliramentis meis.

Ascen-

a *Psalm. 101.*

Ascendebam usque ad cælos, &
confestim descendebam usque ad
abyssos.

Et dum abyssus abyssū invocat,
a contabuit in malis anima mea,
& computrui coram oculis homi-
num.

Optabam impossibilia, & phan-
tasticā illorum fruitione similis fa-
ctus sum dormientibus, qui à som-
no surgentes nihil invenerunt in
manibus suis.

Vilis ego sum vermiculus, &
tamen me nunquam Domine co-
gnovi; sed erectō superciliō me
solum super omnes exaltabam.

Temerè jactavi verba mea, & in
jactantia sapientiam esse existi-
mavi.

C 6

Infe-

a *Psalm. 41.*

§4 *Psalmi Confessionales.*

Infestus fui sociis meis, & multis sæpe iratus, absque causa contumelias irrogavi.

Abhorruì patientiam, & dilexi iram; nec causa suberat, & irascebar.

Servis atque familiaribus meis, imò & mihi met indignatus maledixi, & amicis meis cum ludibrio exprobravi.

Adversitates meas invitus tuli, & magis in homine, quàm in Domino confidi.

Impatiens veritatem audiui, & in furore sapientibus respondi.

Aspiravi libenter ad injuriarum vindictas, & ultionem DEO nunquam reservavi.

Adversus tuentem causam suam
exaspe-

exasperabar, nec responsio mollis,
aut via lenis complacebat.

In litibus & contentionibus recreabar; & inimicitias & discordias malevolas sæpe inter fratres seminavi. *a*

Salubria, & recta consilia auribus percepi; sed disciplinam non apprehendi.

Consiliarios prurientes auribus libenter percepi; placidòque aspiciebam vultu.

Liberò verò animò loquentes mihi, longè faciebam à me.

Egentibus manum non extendi, & cum esurientibus panem meum non comedi.

In plateis jacebant leprosi, & mendici; ego autem transivi aver-
tens oculos ab eis. Ne

a Prov. 6.

Ne commoverentur viscera mea, & misericordiâ commotus, eleëmofynam darem eis.

Debitum mihi mutuantibus non solvi, & ut inordinato appetitui parerem, ære alieno me gravavi.

Ad illicita patranda dives esse concupivi; ad officia verò pia semper me pauperem ostendi.

Et quod pietati defuit, concupiscentiæ meę affluenter abundavit.

In commessionibus, & conviviiis ultra modum lætatus sum, & naturam paucis contentam, insatiabili voracitate vitiavi.

Venter meus fuit quasi DEUS meus, & gloria mea in pudendis eorum, qui terrena sapiunt.

Accu-

a *Philip. 3.*

Accuratiores, & suaviores cibos exquisivi, & obtentu necessitatis obumbravi sæpe negotium voluptatis.

Cum adulteris portionem meam posui, *a* & cum mœchis familiaris conversatio mea fuit.

In carne & sanguine immoderatè versatus sum, & jumentis insipientibus comparatus.

Adeò me in hoc vitio prostravi, ut pudeat dicere, quæ non pudeuit me fecisse.

Vanitati aures, & lingua mea serviebant, dum per illas impinguabat caput meū oleū peccatoris.

Et per hanc sæpè supplevi, quod in laudibus meis alij minus fecisse videbantur:

Et cū opportunè poterā trade-

re aliis laudes meas, & meo & alieno ore semper gestiebā prædicari.

In omni genere deliciarum sæculi, à deliciis domûs tuæ longè, latèque exulavi.

Et si quando metus mortis, ac futuri iudicii socordiam meam excitabat, & me à profundissimo voluptatis gurgite ad horam revocabat, subito tanquam canis ad vomitum revertēbar.

Ah ! In iis mortuus adhuc vivo, & in morte manens ad mortem festino, quam cum festinatione quoq; venientem ad me cerno!

Sed citò anticipent me misericordiæ tuæ Domine ! *a* priusquàm veniat dies illa terribilis, calamitatis & miseriæ, dies magna & amara valdè ! Ut

a Psalm. 78.

Ut tamen moriar, tamen vivam, & enarrem miserationes tuas super omnia opera tua.

Respice Domine, & vide, quomodo anima mea jacet in concupiscentiis suis paralytica, & ab eis male vexatur!

Erue eam de visco tenaci mortis, ut tibi soli, qui solus vita es inhæreat.

Et relictis omnibus sequatur te;
T E, quis es super omnia.

Dic animæ meæ Domine DEUS salutis meæ: Salus tua ego sum, a fiat tibi sicut vis!

Fac audire me hanc vocem tuam, vocē exultationis & salutis. b

Ut curram post eam, & apprehendam te, apprehensumque teneam,

a Psalm 34. b Psalm. 117.

60 *Psalmi Confessionales.*

neam, nec dimittam, donec me sanum dimiseris.

Ad quem enim præter te infirmus ibo, ut curet me? ut quis poterit sanare infirmitatem meam?

Nisi qui propter nos homines, & propter humanam nostram salutem descendit de cœlis, ut sanarentur à languoribus suis?

Quis vivificare poterit, nisi qui mortificat, & vivificat omnia?

Quis salvare poterit, nisi tu DEUS meus, & Salvator meus in tempore retributionis?

Salva ergo, & vivifica me, qui vita, & salus æterna es, omnium in te confidentium!

Tibi autem initii omnis experti sine fine gloria, tibi laus, & honor, tibi jugis adoratio, tibi gratiarum

tiarum actio, fons perennis misericordiarum!

Procul ego à te recesseram, & elongavi fugiens.

Et tamen ægro fugienti, dum te vocat, præsto ades; priusq; ei salutem tribuis, quàm gemitum audias.

Sufficit enim velle sanari, ut sanes; velle vivere, ut vitam præstes, & in benedictione dulcedinis tuæ prævenis desiderium peccatoris, se ipsum cognoscentis. *a*

Dicam ergo tibi Domine: (& sufficiet mihi) Iniquitatem meam ego cognosco! & quid est, cognosco, nisi sanari volo?

Et inde cognosco, quoniã conturbata sunt omnia ossa mea, & anima mea turbata est valde à peccatis meis. Ecce

a Psalm. 20.

Ecce jam iniquitates meas pono in conspectu tuo DEUS meus, ut cures & sanes animam meam, quia peccavi tibi!

Sicut enim non DEUS volens iniquitatem tu es, *a* ita non vis mortem peccatoris, sed magis ut convertatur, & vivat. *b*

Suscita me de somno mortis, die animæ meæ: surge quæ dormis, & exurge à mortuis! *c*

Non enim mortui laudabunt te Domine; sed nos, qui vivimus, benedicimus Domino. *d*

Confitemur ei, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Sicut erat in principio, &c.

a Psal. 5. *b* Ezech. 18. *c* Eph. 5.

d Psalm. 113.